

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea și completarea Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. – Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 14 august 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 9 alineatul (2), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) participă la ședințele comisiei pentru liberare condiționată;”

2. La articolul 36, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 36. – (1) Regimul închis se aplică inițial persoanelor condamnate pentru fapte comise cu violență la pedeapsa închisorii mai mare de 3 ani, dar care nu depășește 13 ani.”

3. La articolul 37, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 37. – (1) Regimul semideschis se aplică inițial persoanelor condamnate pentru fapte comise fără violență la pedeapsa închisorii mai mare de 3 ani, dar care nu depășește 13 ani, respectiv persoanelor condamnate la pedeapsa închisorii mai mare de un an, dar care nu depășește 3 ani pentru fapte comise cu violență.”

4. La articolul 38, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 38. – (1) Regimul deschis se aplică inițial persoanelor condamnate pentru fapte comise cu violență la pedeapsa închisorii de cel mult un an, respectiv pentru fapte comise fără violență la pedeapsa închisorii mai mare de un an, dar care nu depășește 3 ani.”

5. După articolul 38 se introduce un nou articol, art. 38¹, cu următorul cuprins:

**„Regimul detenției
la domiciliu**

Art. 38¹. – (1) În cazul persoanelor condamnate la pedeapsa închisorii de până la un an executarea pedepsei se realizează prin detenție la domiciliu, cu excepția persoanelor condamnate pentru fapte comise cu violență.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și persoanelor condamnate care mai au de executat 18 luni până la împlinirea fracției minime obligatorii pentru liberarea condiționată din pedeapsa inițială a închisorii mai mare de un an.

(3) Prevederile art. 221 din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.”

6. La articolul 39, alineatele (16) și (17) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(16) Contestația se judecă în prezența persoanei condamnate. Persoana condamnată poate renunța în scris la prezența sa, caz în care contestația se judecă în absența persoanei condamnate. La solicitarea instanței persoana condamnată este adusă la judecată chiar dacă aceasta a renunțat la prezență.

(17) Asistența juridică este obligatorie. Dacă persoana condamnată nu își desemnează un avocat va fi desemnat un avocat din oficiu. Avocatul ales sau desemnat din oficiu pune concluzii. În cazul în care reprezentantul administrației penitenciarului participă la judecată acesta pune concluzii.”

7. La articolul 68, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alin. (7), cu următorul cuprins:

„(7) Persoanele condamnate au dreptul de a participa, în condițiile legii, la înhumarea sau incinerarea soțului sau soției, a unui copil, părinte, frate sau soră, ori bunic sau bunică.”

8. După articolul 80 se introduce un nou articol, art. 80¹, cu următorul cuprins:

**„Dreptul
de a participa
la ceremonia
funerară**

Art. 80¹. – (1) Permisivitatea de ieșire din penitenciar se acordă pentru participarea pe teritoriul țării, a persoanei condamnate la înhumarea sau incinerarea soțului sau soției, a unui copil, părinte, frate sau soră, ori bunic sau bunică.

(2) Solicitarea pentru ieșirea din penitenciar pentru cazul prevăzut la alin. (1) va fi însoțită de precizarea, de către deținut, a locului din țară unde urmează să se deplaseze și a itinerarului urmat. Verificările privind existența cazului de deces invocat în cererea de acordare a permisivității de ieșire se efectuează de conducerea penitenciarului, în cel mult 24 de ore de la formularea cererii. Dacă verificările nu se finalizează în termenul de 24 de ore, permisivitatea va fi acordată.

(3) Permisele de ieșire din penitenciar pentru cazul prevăzut la alin. (1) se acordă, pe o durată de cel mult 5 zile, tuturor persoanelor condamnate. Conducerea penitenciarului va asigura pază pe toată durata permisiunii de ieșire pentru condamnatul cu privire la care apreciază că prezintă un pericol pentru ordinea publică în cazul ieșirii din penitenciar.

(4) Formularea cu rea-credință de cereri pentru cazul prevăzut la alin. (1) constituie abatere disciplinară foarte gravă.”

9. La articolul 96 alineatul (1), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) în cazul elaborării de lucrări științifice publicate sau invenții și inovații brevetate, se consideră 20 de zile executate, pentru fiecare lucrare științifică sau invenție și inovație brevetate.”

10. La articolul 97, alineatele (1), (2), (10), (11) și (13) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 97. – (1) Liberarea condiționată se dispune prin încheiere de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate la propunerea comisiei pentru liberare condiționată, la cererea persoanei condamnate, potrivit procedurii prevăzute în prezentul articol.

(2) Comisia pentru liberare condiționată este alcătuită din directorul penitenciarului, care este și președintele comisiei, directorul adjunct pentru siguranța deținerii și regim penitenciar, directorul adjunct pentru educație și asistență psihosocială și un consilier de probațiune din cadrul serviciului de probațiune competent potrivit legii în circumscripția căruia se află penitenciarul. Secretariatul comisiei se asigură de către șeful serviciului evidență din penitenciarul respectiv.

.....

(10) Procesul-verbal prevăzut la alin.(6), împreună cu documentele care atestă mențiunile cuprinse în acesta, se înaintează judecătorului de supraveghere a privării de libertate, iar procesul-verbal se comunică de îndată persoanei condamnate.

(11) În cazul în care comisia pentru liberare condiționată constată că persoana condamnată nu întrunește condițiile pentru a fi liberată condiționat, în procesul-verbal întocmit potrivit alin. (6) fixează un termen pentru reexaminarea situației acesteia, care nu poate fi mai mare de un an. În cazul în care cererea de liberare condiționată este formulată înainte de îndeplinirea condiției privind îndeplinirea fracțiunii prevăzute de Codul penal, iar perioada rămasă de executat până la împlinirea acestei fracțiuni este mai mare de un an, termenul stabilit de comisie va fi data împlinirii fracțiunii prevăzute de Codul penal. În cazul în care perioada rămasă de executat până la împlinirea acestei fracțiuni este mai mică de un an, termenul fixat de comisie poate depăși data împlinirii fracțiunii prevăzute de Codul penal, dar nu poate fi mai mare de un an. Încheierea de respingere a liberării condiționate poate fi atacată cu contestație la judecătoria în circumscripția căreia se află penitenciarul de către persoana condamnată în termen de 5 zile de la comunicare.

.....

(13) În vederea soluționării contestației privind respingerea liberării condiționate instanța de judecată poate consulta dosarul individual al persoanei condamnate sau poate solicita copii ale actelor și documentelor din acesta.”

11. La articolul 99 alineatul (1), litera e) se abrogă.

12. La articolul 100, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 100. – (1) Constituie abateri disciplinare foarte grave fapta prevăzută la art. 80¹ alin. (4), încălcarea dispozițiilor prevăzute la art. 81 lit. a) – c) și la art. 82 lit. a) – p), precum și determinarea cu intenție a altei persoane condamnate să săvârșească fapta prevăzută la art. 80¹ alin. (4) sau una dintre faptele prevăzute la art. 82 lit. a) – p), precum și încălcarea altor obligații și interdicții prevăzute ca abateri foarte grave în alte acte normative.”

13. La articolul 110, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alin. (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) Persoanele arestate preventiv au dreptul, în aceleași condiții ca și persoanele condamnate, de a participa la înhumarea soțului sau soției, a unui copil, părinte, frate sau soră, ori bunic sau bunică. Nu beneficiază de acest drept persoanele arestate preventiv pentru participarea la săvârșirea faptei care a produs decesul pentru care se solicită permisiunea de ieșire din arest.

(1²) Pe durata învoirii sunt interzise contactarea sau purtarea de discuții cu orice persoană implicată, în orice calitate, în cauza în care s-a dispus arestarea preventivă, precum și orice acțiune care ar duce la îngreunarea, tergiversarea sau zădărnicierea urmăririi penale. Încălcarea acestei interdicții constituie abatere disciplinară foarte gravă.”

14. La articolul 162, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Persoanele internate au dreptul, în aceleași condiții ca și persoanele condamnate, de a participa la înhumarea sau incinerarea soțului sau soției, a unui copil, părinte, frate sau soră, ori bunic sau bunică.”

15. Articolul 171 se modifică și va avea următorul cuprins:

**„Învoirea din motive
umanitare**

Art. 171. – Învoirea din motive umanitare se poate acorda pentru soluționarea unor probleme sociale, medicale sau pentru sprijinirea familiei, precum și în caz de calamitate.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

CARMEN-ILEĂNA MIHĂLCESCU

PREȘEDINTELE
SENATULUI

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București,
Nr.